

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Ananiæ & Sapphiræ subita, sed iusta mors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

mini dicens: *Reduc eum tecum in domum tuam, ut comedat panem, & bibat aquam.* Quid faceret, existimans mandatum esse Domini? Rediit, & ecce ille ipse, qui eum fefellerit, mortem ei prae-dixit; & mortem horrendam à terribili bestia inferendam. Ita, nimirum peccata, quae apud homines parvi sunt, aut etiam omnino excusantur, graui tamè morte digna sunt in iudicio diuino.

IV.
 Act. 5. 5. *Quis non horruit mortem Ananiae & uxoris eius Sapphirae, ante pedes D. Petri cadentium, & repentina morte expirantium? Non indicarunt totum pretium agri, & mendacem fraudem morte subita luerunt. Quid mirum? dudum monuit diuinus Spiritus: Os quod mentitur, occidit animam, ut adeò illud ipsum os, quo spiramus, mortis causa efficiatur. Non occidit autem hos coniuges Petrus ferro, sed verbo, nam, ut D. Gregorius ait: increpando utriusque coniugi vitam abstulit, qui reddidit Thabita orando. Idem videtur, aut fortasse plus dicere Cassianus, dum ait, ore Apostolico eos occisos. Alij aiunt, Ananiam coniugemque eius ab Angelo percussos. Ita mentiendo meruerunt. Quare D. Petrus non imprecatus est mortem, sed Spiritu Prophetico iudicium Dei dumtaxat annuntiavit, ut S. Hieronymus sentit, contra Porphyrium Petro calumniam crudelitatis impingentè. Quin, ut etiam in hac ipsa tam terribili morte diuinam agnoscas bonitatem, sunt, qui doceant, Ananiam ac Sapphiram morte temporali & extemporali affectos, ut aeternam euaderent. Digne erant, inquit Origenes, in hoc saeculo recipere peccatum suum, ut mundiores exeat ab hac vita mundati, castigatione sibi illata, per mortem hominum, quoniam credentes erant in Christum. Petrus Damianus, tamquam nouos credentes, morte corporis tantum ple-xos scribit his verbis: *Et quidem illi, utpote rudes, & ad fidem de nouo venientes, necdum fortasse ad plenum Euangelicae praecepta didicerant; nec dum enim sacri nouae doctrinae codices ad publicum in commune praecesserant: attamen qui in ipso Fidei tyrocinio quodam modo simpliciter peccauerunt districto quidem, sed pio iudicio sola, ut credimus, sunt corporis morte mulctati.* Fauet huic sententiae etiam D. Augustinus, dum simul agens de Corinthio, quem Paulus tradidit Satanae in interitum carnis, ita à pari ratiocinatur. *Quid ergo agebat Apostolus, nisi ut per interitum carnis, saluti spirituali consule-**

S. Greg. li. 2.
 dial. cap. 30.
 Cassian. li. 7.
 Instit. c. 40.

Orig. Tract.
 8. in Matth.
 Petr. Dam.
 epist. 15

S. Augustin.
 lib. 3. contr.
 Parmen. c. 3.
 1. Cor. 5. 5.

Cap. XLVII. Multos juvenes, quia innocentes, morte justè tolli. sicut
consuleret, ut sine aliqua pœna, vel morte corporali, sicut Ananias
& uxor eius ante pedes Apostoli Petri ceciderunt, siue per pœnitenti-
am, quoniam Satana traditus erat, interimeret in se sceleratam car-
nis concupiscentiam. Quod si ita est, quàm benignum fuit judi-
cium Dei, quo pœnâ æternam alioqui debitam temporali morte
compensauit? Quò etiam tendere videtur S. Hieronymus, cum
declans, bis Deum non punire in idipsum, probabile ducit, non
paucos de submersis in diluuiò, vel mari rubro, & de crematis in
Pentapoli, mortem æternam euasisse. Hoc, inquam, si ita est,
quis non intelligit, quanta sit puniendi clementia, loco æternæ
mortis, plectere morte temporali? Quòd si etiam omnino con-
trarium sentire placet, sufficientem Deus habuit causam, hos
coninges utraq; morte puniendi, ad exemplum primitiua Ec-
clesiæ, ne leue putaretur esse, si quis Spiritui sancto mentiatur.

S. Hieronymus
in cap. i.
Nahum.

Quædam poma cortice sunt eleganti, cum parte rubent,
parteque flauent altera, sed intus verminant. Sunt & homines
quidam, externo vultu habituque, sanitatem corporis, aut
virtutem præ se ferentes, intus autem pleni sunt morbis & vi-
tiji animi, velut ossibus mortuorum, instar sepulchri dealbati;
qui pelle ouina lupum tegunt, & angelico vultu Alastorem abs-
condunt. Illi si subito casu pereant, si fluctibus hauriantur, si
de fenestra cadant, si præcipitentur per scalas, si cum equo la-
bantur, & opprimantur, si globo traijciantur plumbeo, si alio
quouis infortunio intereant præter hominum opinionem; pos-
sunt fortasse ita tegere ac dissimulare vitia sua foris, ut homini-
bus videantur innocentes (quod etsi essent, Deo tamen ut supra
dictum est, causæ essent, eos è vita euocandi) reipsa tamen sa-
pissimè non sine delicto sic extinguuntur. *Leges publicæ*, ait La-
ctant. lib. de ira c. 20. *manifestos reos damnant: sed plurimi sunt,*
quorum peccata occultantur; plurimi qui delatorem comprimunt aut
precibus aut premio; plurimi, qui iudicia eludunt, per gratiam vel
potentiam. Quòd si eos omnes, qui humanam pœnam effugiunt, cen-
sura diuina damnaret; esset homo aut rarus, aut nullus in terra. Sed
cum maxima & utilissima sit Dei patientia; tamen quamuis serò no-
xios punit, nec patitur longius procedere, cum eos inemendabiles esse
proiderit.

V.

V V V

Multa